

Sygn. akt V K 246/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2016r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Dorota Scott- Sienkiel

Protokolant – Marta Kornacka

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniach 18.02.2015r., 9.03.2015r., 17.06.2015r., 21.01.2016r., 19.09.2016r. na rozprawie

sprawy **K. S. (1)**

urodzonego (...) w G.

syna M. i B. z d. W.

oskarżonego o to, że: **I.** W bliżej nieokreślonej dacie w okresie od 23 września 2014r. do dnia 2 października 2014r. działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, co najmniej dwukrotnie, w rejonie obiektu mostowego nad J. K. na drodze (...) pomiędzy miejscowościami H. i S. gm. W., po uprzednim demontażu zabrał celem przywłaszczenia 24 sztuki energochłonnych barier drogowych o łącznej wartości 27.000 zł działając tym samym na szkodę Zarządu Dróg Powiatowych zs. w O., Starostwa Powiatowego w W. oraz Towarzystwa (...) w O.,

tj. o czyn z art. 278 §1 kk w zw. z art. 12 kk

II. W bliżej nieokreślonej dacie w okresie od 3 października 2014r. do dnia 9 października 2014r. działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, co najmniej dwukrotnie, w rejonie obiektu mostowego nad J. K. na drodze (...) pomiędzy miejscowościami H. i S. gm. W., po uprzednim demontażu zabrał celem przywłaszczenia 7 sztuk energochłonnych barier drogowych a także dystanse i uchwyty mocujące do ww. barier o łącznej wartości 16.245 zł działając tym samym na szkodę Zarządu Dróg Powiatowych zs. w O. Starostwa Powiatowego w W. oraz Towarzystwa (...) w O.,

tj. o czyn z art. 278 §1 kk w zw. z art. 12 kk

1. Oskarżonego **K. S. (1)** uznaje za winnego tego, że w bliżej nieokreślonych datach w okresie od 23 września 2014r. do 9 października 2014r. działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, kilkakrotnie, w rejonie obiektu mostowego nad J. K. na drodze (...) pomiędzy miejscowościami H. i S. gm. W., po uprzednim demontażu zabrał celem przywłaszczenia 31 sztuk energochłonnych barier drogowych o łącznej wartości 24.500,54 zł działając tym samym na szkodę Zarządu Dróg Powiatowych w O., Starostwa Powiatowego w W. oraz Towarzystwa (...) z/s w W. Biuro (...) w O., tj. przestępstwa z art. 278§1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 278§1 kk w zw. z art. 12 kk skazuje go na karę 1 (jeden) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności.

2. Na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk, art. 73§1 kk w zw. z art. 4§1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres 3 (trzy) lat, oddając w tym czasie oskarżonego pod dozór kuratora sądowego.

3. Na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę Zarządowi Dróg Powiatowych w O. kwoty 13.548,84 (trzydzieści tysięcy pięćset czterdzieści osiem 84/100) złotych.
4. Na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę Towarzystwu (...) z/s w W. Biuro (...) w O. kwoty 7.000,00 (siedem tysięcy 00/100) złotych.
5. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem opłaty i pozostałe koszty sądowe w kwocie 1.816,03 (jeden tysiąc osiemset szesnaście 03/100) złotych.

Sygn. akt V K 246/14

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. S. (1) jest mieszkańcem miejscowości W., gm. G.. W pierwszym kwartale 2014 roku przebywał w rejonie mostu (...), potocznie zwanego sztynorckim, gdzie łowił ryby. Most ten położony jest na drodze nr (...) między miejscowościami H. i S. gm. W.. Jest wyposażony w barierki drogowe energochłonne, które zostały zamontowane po obu jego stronach w 1996r. Obiekt ten należy do Powiatu (...), zaś nadzór nad nim sprawuje Zarząd Dróg Powiatowych w O..

K. S. (1) podczas połowu ryb zainteresował się barierkami znajdującymi się na moście, obejrzał je i stwierdził, że w kilku miejscach brakuje śrub mocujących. Widział w jaki sposób zostały zamontowane, gdyż wcześniej pracował w firmie (...) z G., która specjalizowała się w montażu barier energochłonnych. We wrześniu 2014r. K. S. (1) podjął decyzję, że dokona kradzieży barier z mostu sztynorckiego. W tym celu pożyczył od swojej dziewczyny samochód osobowy marki R. (...), zabrał wędkę oraz narzędzia i pojechał w kierunku S.. Na miejscu zaparkował pojazd pod mostem i poszedł na kładkę, na której wcześniej łowił ryby. Po pewnym czasie wrócił do samochodu po klucze potrzebne do odkręcenia śrub mocujących barierki. Następnie zdemontował kilka barierek, włożył je do samochodu i zawiózł do punktu skupu złomu w G.. Sprzedał je tam, podając pracownikom skupu, że stanowią jego własność. Do 9 października 2014r. K. S. (1) kilkakrotnie jeździł do mostu sztynorckiego i każdorazowo dokonywał demontażu kilku barierek, po czym zawoził je do skupu złomu w G..

W dniu 2 października 2014r. pracownicy Zarządu Dróg Powiatowych w O. – Ł. K. i M. W. przeprowadzali objazd dróg. Na moście sztynorckim zauważyli brak barier energochłonnych na kilku odcinkach. Tego samego dnia Ł. K. zgłosił ich kradzież telefonicznie do Komendy Powiatowej Policji w W., a następnie w dniu 6 października 2014r. złożył zawiadomienie o popełnionym przestępstwie do protokołu. Kolejny objazd dróg przez pracowników Zarządu Dróg Powiatowych w O. został przeprowadzony w dniu 9 października 2014r. Stwierdzono wówczas, że na moście sztynorckim zdemontowane zostały kolejne barierki. O zaistniałej kradzieży Ł. K. zawiadomił Policję. Wcześniej tego samego dnia K. S. (1) po raz kolejny udał się w rejon mostu, jednak tym razem towarzyszył mu jego znajomy W. Ł. (1). Po przybyciu na miejsce K. S. (1) odkręcił z mostu 5 barierek. Jego kolega siedział w tym czasie w samochodzie. Następnie K. S. (1) załadował barierki do bagażnika, po czym razem z kolegą pojechał do skupu złomu w G.. Na miejscu K. S. (1) i W. Ł. (1) zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy z Komendy Powiatowej Policji w W.. Odzyskane barierki przekazano Ł. K..

K. S. (1) w okresie od 23 września 2014r. do 9 października 2014r. przywłaszczył łącznie 31 sztuk energochłonnych barier drogowych o łącznej wartości 24.500,54 zł.

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd dokonał w oparciu o: częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. S. k. 183-183v, 61-62, 82, zeznania świadków: Ł. K. k. 183v-184, 4-5, K. P. k. 184-184v, M. W. k. 184v-185, 52, M. Z. (1) k. 193-193v, 20-21, K. S. (3) k. 193v i dokumenty w postaci: notatki urzędowej k. 1, kopii dokumentacji k. 10-13, protokołu oględzin rzeczy k. 14-15, 73, 93-94, 101, materiału poglądowego k. 16, 67, 74, 95-96, 102, protokołu zatrzymania rzeczy k. 17-19, protokołu oględzin miejsca k. 54-56, szkicu miejsca kradzieży k. 57, protokołu eksperymentu procesowego k. 65-66,

dokumentacji z Zarządu Dróg Powiatowych w G. k. 188, opinii k. 199- 200, 238-242, 344-348, pisma ZDP w O., k. 285, 307, 311, 333, pisma Stalprodukt, k. 325-327

Oskarżony K. S. (1) na rozprawie do zarzucanego mu czynu przyznał się jedynie częściowo. Podał, że dokonał kradzieży barier energooszczędnych, jednak nie w takiej ilości, jak wskazano w akcie oskarżenia i jednocześnie odmówił składania wyjaśnień. W tej sytuacji odczytano mu jego wyjaśnienia, które złożył w toku postępowania przygotowawczego. Wówczas K. S. (1) przyznał się w całości do popełnienia zarzucanych mu czynów z art. 278§1 kk i szczegółowo opisał przebieg zdarzeń. Podał, że po raz pierwszy zainteresował się barierami energochłonnymi pół roku przed dokonaniem kradzieży. Był wówczas na rybach w pobliżu mostu w S. i jednocześnie obejrzał zamontowane na nim bariery. Wiedział, na czym polega ich montaż, ponieważ sam wcześniej pracował w firmie (...) z G., zajmującej się ustawianiem barier. Do pierwszej kradzieży doszło jednak dopiero pod koniec września 2014r. Pojechał wówczas do S. samochodem osobowym marki R. (...), należącym do jego dziewczyny M. O.. Zaparkował go pod mostem, po czym zabrał ze sobą wędkę i udał się na kładkę, gdzie wcześniej łowił ryby. Po pewnym czasie wrócił do samochodu po płaski klucz, a następnie poszedł na most, gdzie zaczął rozkręcać bariery. Odkręcił cztery sztuki, przeniósł je do samochodu i zawiózł do skupu złomu w G., gdzie je sprzedał. Kolejny raz pojechał w rejon mostu sztyrnorckiego następnego dnia lub dwa dni później. Wówczas, tak samo jak za pierwszym razem, odkręcił cztery bariery i ponownie je zawiózł do tego samego skupu. Oskarżony podał, że był tam jeszcze dwukrotnie i za każdym razem odkręcił po sześć barier, które również sprzedał w skupie w G..

W dniu 9 października 2014r. K. S. (1) miał zamiar ponownie pojechać na most w S.. Udał się najpierw do domu w m. W. po wędki i skrzynię z kluczami. Wtedy do garażu przyszedł jego znajomy W. Ł. (1). K. S. (1) powiedział mu, że jedzie na ryby i zabrał go ze sobą. Gdy dojechali na miejsce, zaparkował samochód jak zawsze – czyli pod mostem. Następnie wysiadł z samochodu, zabrał ze sobą klucze i udał się w kierunku mostu, gdzie odkręcił pięć barier. Oskarżony zaznaczył, że W. Ł. (1) w tym czasie mu nie pomagał, cały czas siedział w samochodzie. Następnie oskarżony podjechał po odkręcone części, załadował je do samochodu i zawiózł do skupu złomu. Razem z nim pojechał W. Ł. (1). Gdy na miejscu wyładowywał bariery, podeszli do niego dwaj policjanci, którzy byli ubrani „po cywilnemu”. Przyznał się im wówczas do dokonanych kradzieży.

Oskarżony K. S. (1) nie pamiętał, ile ważyły dostarczone przez niego do skupu metalowe bariery, ani też ile otrzymał za nie pieniędzy. Według jego wyliczeń dokonał kradzieży około 30 sztuk barier. Zabierał ze sobą również metalowe łączniki. Wszystko to sprzedawał w tym samym skupie w G.. Każdorazowo za dostarczony złom otrzymywał od 100-250 złotych. Uzyskane pieniądze przeznaczył na zakup paliwa i ubezpieczenia samochodu.

Oskarżony w toku rozprawy potwierdził wyjaśnienia, które złożył w trakcie dochodzenia zaznaczając jednak, że dopuścił się kradzieży jedynie 10-12 sztuk barier energochłonnych. Stwierdził, że nie mógł ukraść 30 sztuk, gdyż przewoził po 3-4 bariery, zaś w skupie był tylko 4 czy 5 razy (wyjaśnienia K. S. k. 183v, 61-62, 82).

Bezsporne w przedmiotowej sprawie jest to, że K. S. (1) dopuścił się przywłaszczenia barier drogowych energochłonnych, które wcześniej zdemontował z mostu (...). Oskarżony sam przyznał w swoich wyjaśnieniach, że istotnie kilkakrotnie pod koniec września i w październiku 2014r. odkręcał bariery, przewoził je do skupu złomu i tam je sprzedawał. Jednocześnie okoliczność ta znajduje potwierdzenie zarówno w relacjach świadków, jak i w zgromadzonych w sprawie dokumentach. Świadkowie M. Z. (1) i K. S. (3)- pracownicy skupu złomu PHU (...) w G. oraz właściciel firmy (...) wskazali, że to właśnie K. S. (1) przywoził do nich metalowe bariery podając przy tym, że stanowią jego własność. (zeznania M. Z. (1) k. 193-193v, 20-21, K. S. (3) k. 193v, K. P. k. 184-184v). Nadto relacje świadków znajdują potwierdzenie w dokumentacji firmy – formularzach przyjęcia odpadów metali (kopie dokumentacji k. 10-13), na których jako dostawca barier figuruje K. S. (1)

Czasookres, w którym K. S. (1) dopuszczał się przestępczych zachowań, został ustalony na podstawie relacji pracowników Zarządu Dróg Powiatowych w O. – dyrektora Ł. K. i M. W.. Z zeznań tych świadków wynika, że do ich obowiązków należy przeprowadzanie regularnych objazdów dróg. Przed kradzieżą barier ostatni taki objazd miał miejsce w dniu 23 września 2014r. i wtedy na moście (...) nie stwierdzono żadnych braków. Kolejny objazd miał

miejsce w dniu 2 października 2014r. i wówczas Ł. K. i M. W. dostrzegli brak barier na kilku odcinkach. Tego samego dnia zgłosili ich kradzież na Policji. Kolejny objazd dróg Ł. K. i M. W. wykonali w dniu 9 października 2014r. Przejżdżając przez most sztynorcki zauważyli, że znów dokonano kradzieży barier. Tego samego dnia dokonano zatrzymania K. S. (1) w skupie złomu, gdzie próbował je sprzedać. W tej sytuacji należało przyjąć, że K. S. (1) dopuścił się zarzucanego mu czynu w okresie od 23 września 2014r. do 9 października 2014r.

Jakkolwiek fakt dokonania kradzieży przez K. S. (1) nie budzi wątpliwości, to już ustalenie ilości przywłaszczonych przez niego barier energochłonnych napotkało na trudności. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach nie był w tym zakresie konsekwentny. W toku postępowania przygotowawczego wskazywał, że dokonał kradzieży łącznie ok. 30 sztuk barier, zaś na rozprawie przyznał się do przywłaszczenia zaledwie 10-12 sztuk. Podał przy tym, iż nie jest możliwe, by ukraść więcej elementów, gdyż był w skupie 4-5 razy i jednorazowo mógł zabrać zaledwie około 3-4 barier, gdyż więcej nie zmieściłoby się mu do samochodu (wyjaśnienia K. S. k. 183v). W ocenie Sądu wyjaśnieniom K. S. (1), złożonym na rozprawie nie można dać wiary, gdyż są sprzeczne z zebranymi w sprawie dowodami, jak również z zasadami logicznego rozumowania. W aktach sprawy znajdują się cztery formularze przyjęcia odpadów metali, datowane na 29 września 2014r. oraz 1, 2 i 3 października 2014r. Nie oznacza to jednak, że K. S. (1) tylko w tych dniach przywoził bariery do skupu złomu w G. skoro z relacji pracowników skupu wynika, iż w tym okresie oskarżony był tam częściej. Właściciel skupu (...) przesłuchany w toku dochodzenia wskazał bowiem, że K. S. (1) przyjeżdżał do jego skupu cztery razy we wrześniu oraz trzy razy w październiku – 1, 2 i 3 października 2014r. (zeznania K. P. k. 8-9). Z jego zeznaniami koresponduje relacja pracownicy skupu – (...), która potwierdziła, że to K. S. (1) przywoził do nich metalowe bariery i podała konkretne daty, w których je dostarczył: 23, 24, 26 i 29 września oraz 1, 2 i 3 października 2014r. (zeznania M. Z. k. 20-21). W toku rozprawy K. P. podał natomiast, że oskarżony przywiózł do skupu około 20 sztuk barier, nie wliczając w to tych, które zostały zatrzymane przez funkcjonariuszy Policji w dniu 9 października 2014r, czyli znacznie więcej niż podaje oskarżony. Podczas rozprawy K. P. i M. Z. (1), nie potrafili sobie już przypomnieć, ile razy K. S. (1) przyjeżdżał do skupu (zeznania K. P. k. 184-184v, M. Z. k. 193-193v) co jednak nie dziwi, zważywszy na upływ czasu, jak też liczbę klientów, którzy każdego dnia odwiedzają skup złomu. Jednocześnie świadek M. Z. (1) potwierdziła w całości swoje zeznania złożone w toku postępowania przygotowawczego, więc nie ma powodu, by uznać za niewiarygodne jej relacje, w której padają konkretne daty, w jakich K. S. (1) odwiedzał skup złomu, przywoząc metalowe bariery. Mając na uwadze powyższe ustalenia stwierdzić należy, że nawet gdyby K. S. (1) każdorazowo przywoził do skupu tylko po 3-4 bariery (jak sam twierdzi), to ilość barier, które tam łącznie dostarczył, znacznie przekroczyłaby liczbę 10-12 sztuk, do których przyznał się w toku rozprawy. Należy również zwrócić uwagę, że K. S. (1) został złapany na gorącym uczynku kradzieży 5 barier ochronnych, z czego można wyciągnąć wniosek, że taka ich ilość mieściła się w samochodzie oskarżonego.

Zeznania pracowników Zarządu Dróg Powiatowych w O. – dyrektora Ł. K. i M. W. nie rozstrzygnęły wątpliwości w zakresie ilości przywłaszczonego przez oskarżonego mienia. Z relacji Ł. K. przedstawionej w toku postępowania przygotowawczego wynikało, że w dniu 2 października 2014r. na moście sztynorckim stwierdzono brak 24 sztuk barier. Następnie z zeznań tego świadka, a także z zeznań M. W., które zostały złożone w dniu 10 października 2014r. wynikało, że dzień wcześniej, podczas objazdu dróg oboje zauważyli brak kolejnych 7 sztuk barier. (zeznania Ł. K. k. 4-5, M. W. k. 52). Relacje tych świadków przedstawione w toku dochodzenia różniły się znacząco od ich zeznań złożonych na rozprawie. Ł. K. i M. W. podali bowiem wtedy, że bezpośrednio po każdej stwierdzonej przez nich kradzieży mierzyli odcinki mostu, w których brakowało barier. Za pierwszym razem wyszło im 96 metrów, zaś za drugim – 56-57 metrów. Wskazane przez nich długości odcinków, na których brakowało barier (każda pojedyncza sztuka o długości 4,3 m) nie odpowiadają jednak sumie skradzionych barier, którą podali w toku postępowania przygotowawczego. Ta różnica jest szczególnie widoczna w przypadku barier skradzionych za drugim razem (57 mb barier: 4,3 m pojedynczej bariery daje 13 barier, a nie 7). Jednocześnie M. W. i Ł. K. nie potrafili wyjaśnić, skąd wzięły się takie rozbieżności między ich zeznaniami złożonymi w postępowaniu przygotowawczym, a tymi złożonymi na rozprawie.

Świadek Ł. K. wskazał nadto, że kradzież barier energochłonnych dokonana na moście sztynorckim, została opisana w książce objazdów. Długość odcinków, na których brakowało barier została zmierzona i została odnotowana w

tym dokumencie. Analiza zapisów dziennika objazdów dróg nr (...) za rok 2014/215 istotnie wskazuje, że w dniu 2 października 2014r. na moście (...) stwierdzono brak 95 mb, zaś w dniu 9 października 2014r. – brak 57 mb barier energochłonnych, czyli łącznie 152 mb. Zapisy dokonane w dzienniku są zatem zbieżne z zeznaniami M. W. i Ł. K. złożonymi na rozprawie. Wskazać jednak należy, że wymienione wyżej zeznania świadków, jak i notatki znajdujące się w książce objazdów nie pokrywają się z ustaleniami dokonanymi podczas oględzin miejsca zdarzenia. Zostały one wykonane w dniu 10 października 2014r. i podczas tej czynności procesowej stwierdzono brak łącznie 164,4 mb barier energochłonnych (83,8 m po jednej, zaś 80,6 m po drugiej stronie – protokół oględzin miejsca k. 54-56), a zatem ponad 12 m więcej niż wynika to z zapisów w dzienniku objazdów.

W świetle przedstawionych wyżej okoliczności Sąd uznał, iż oskarżonemu K. S. (1) można przypisać kradzież 31 sztuk barier. Sąd oparł się w tym zakresie na pierwszych relacjach pracowników Zarządu Dróg Powiatowych w O., jako że złożone one zostały na gorąco, bezpośrednio po zdarzeniu. Jednocześnie jest to wersja najbardziej korzystna dla K. S. (1). Uznanie, iż doszło do kradzieży 152 mb (jak wskazali pracownicy), czy 164,4 mb (jak wynika z protokołu oględzin) barier energochłonnych powodowałoby konieczność ustalenia, że oskarżony przywłaszczył ich więcej niż 31 sztuk, co wobec niewyjaśnionych sprzeczności w materiale dowodowym było nie do przyjęcia.

Nadmienić nadto należy, że okoliczności sprawy nie wskazują, by kradzież barier energochłonnych z mostu (...) można byłoby przypisać również innemu sprawcy. Nie jest bowiem w ocenie Sądu prawdopodobne, że dokładnie w tym samym miejscu i czasie co oskarżony K. S. (1), ich demontażu dopuścił się jeszcze inny sprawca. To oskarżony miał pełną wiedzę, jak szybko je zdjąć, skoro wcześniej pracował w firmie zajmującej się zakładaniem takich barier. Kiedy więc oskarżony podjął decyzję, że dokona ich przywłaszczenia, pomysł ten zrealizował skutecznie i w zaledwie kilka dni odkręcił z mostu sztywnorackiego kilkadziesiąt metrów barier.

Nic do sprawy nie wniosły zeznania R. Ł. (1), któremu w sprawie nic nie było wiadome (zeznania R. Ł. k. 184v). Z kolei W. Ł. (1), który towarzyszył K. S. (1) w dniu 9 października 2014r. zeznał jedynie, że widział jak jego kolega zabiera leżące na poboczu barierki. Nie miał natomiast żadnej wiedzy na temat kradzieży dokonywanych przez oskarżonego w innym czasie (zeznania W. Ł. k. 185)

Poczynione w sprawie ustalenia pozwoliły przyjąć, że zachowanie oskarżonego K. S. (1) wyczerpało ustawowe znamiona przestępstwa kradzieży, którego znamiona zostały stypizowane w art. 278§1 kk. Polega ono na zaborze w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej. W rozumieniu tego przepisu przez zabór należy rozumieć wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby nią władającej (właściciela, posiadacza lub dzierżyciela) i objęcie we własne władanie. Chodzi tutaj o faktyczne władztwo nad rzeczą, które w wyniku zaboru zostaje wbrew woli posiadacza naruszone. Stanowiący istotę kradzieży zabór następuje bezprawnie, bez żadnej ku temu podstawy i bez zgody właściciela lub osoby, której mienie (rzecz) zabrano (wyr. SN z 18 XII 1998 r., IV KKN 98/98, Orz. Prok. i Pr. 1999, nr 7-8). Kradzież jest przestępstwem umyślnym o charakterze kierunkowym. Cel przywłaszczenia oznacza zamiar postąpienia z przedmiotem zaboru tak, jakby się było jego właścicielem (włączenia do swego stanu posiadania, sprzedaży, zużycia, podarowania innej osobie, a nawet porzucenia - por. wyr. SN z 5 V 2000 r., V KKN 406/97, Orz. Prok. i Pr. 2000, nr 4; A. Marek, Komentarz do art. 278 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553) [w:] Kodeks karny. Komentarz, A. Marek, LEX, 2007, wyd. IV). K. S. (1) przestępstwa z art. 278§1 kk nie dopuścił się jednorazowo, ale w wyniku zachowań powtarzających się w okresie od 23 września 2014 r. do 9 października 2014r., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uznać zatem należało, że jego zachowanie stanowi jeden czyn ciągły z art. 12 kk.

Ustalając wartość skradzionego mienia Sąd oparł się na opinii pisemnej biegłego z zakresu budownictwa – J. B.. Biegły ten w swojej opinii przedstawionej w październiku 2015r. wyliczył, posługując się metodą R., iż wartość netto metra bieżącego bariery ochronnej dla województwa (...), z uwzględnieniem stopnia technicznego zżycia, wynosiła 160,62 zł/m zaś wartość brutto – 197,56 zł/m. Następnie w czerwcu 2016 roku biegły przedstawił opinię uzupełniającą, w której uwzględnił dodatkowe dane – informację o produkcie udzieloną przez producenta barier firmę (...).”, rzeczywistą grubość powłoki cynkowej zastosowanej na skradzionych elementach oraz środowisko, w który zamontowane zostały bariery (pismo Stalprodukt, k. 325-327). Biegły ustalił, że barierki znajdował się w średnim stopniu korozyjności środowiska i posiadały ocynkowanie w o grubości 70-80 mikrometrów. Na tej podstawie wyliczył, że wartość netto

metra bieżącego bariery ochronnej dla województwa (...), z uwzględnieniem stopnia technicznego zużycia, wynosiła 149,43 zł/m, zaś wartość brutto 183,80 zł/m. (opinie pisemne k. 238-242, 344-348, opinie ustne k. 275, 298). Ta opinia biegłego w ocenie Sądu nie budzi żadnych wątpliwości, jest bowiem pełna i rzetelna, oparcie znajduje w wiedzy specjalistycznej, jak również w zasadach logicznego rozumowania, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Uwzględniając tę opinię obliczono wysokość poniesionej przez pokrzywdzonego szkody, mnożąc wartość brutto jednego metra bieżącego bariery ochronnej, która wynosi 183,80 zł, długość jednej bariery (4,3 m) i ilość skradzionych barier (31 sztuk), co dało w sumie kwotę 24.500, 54 zł.

Sąd nie podzielił opinii biegłego A. S., który wycenił wartość jednego metra bieżącego bariery energochłonnej na kwotę 207,00 złotych netto tj. 254,61 złotych brutto. Po uwzględnieniu stopnia zużycia zdemontowanych barier wartość tę pomniejszył o 10% , w związku z czym wartość barier za jeden metr bieżący wyniosła w jego ocenie 186,30 zł netto (229,15 zł brutto). Biegły ten wskazując na 10% stopień zużycia powołał się jednak wyłącznie na swoje doświadczenie życiowe, nie wskazując przy tym metody, jaką zastosował dokonując wyceny, dlatego jego opinia nie mogła być uwzględniona (opinia pisemna biegłego k. 199-200, opinia ustna k. 217-217v). Zresztą biegły ten nie dysponował zebranymi już później danymi odnośnie produktu.

Przy wymiarze kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności Sąd uznał, iż jest to kara współmierna do stopnia zawinienia oskarżonego i wysokiej społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił, na co wpływa przede wszystkim wysokość szkody wyrządzonej przestępstwem, sposób działania oskarżonego- wymagający planu, metodyki i konsekwencji. Sąd przy wymiarze kary miał również na uwadze uprzednią karalność oskarżonego (karta karna - k. 365-366). Jednocześnie na zasadzie art. 69 § 1, 2 kk, art. 70 §1 kk Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 3 lat. Zdaniem Sądu zastosowanie tego środka probacyjnego, w połączeniu z dozorem kuratora sądowego, będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów zapobiegawczych i wychowawczych kary i zapobiegnie powrotowi oskarżonego do przestępstwa.

Nadmienić należy, że ustawą z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 17 kwietnia 2015 r.) w ustawie z dnia 6 czerwca 1997r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.) wprowadzono zmianę art. 69§1 kk, art. 70 kk. Zgodnie z treścią art. 4 §1 kk jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie pełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeśli jest względniejsza dla sprawcy. Sąd w przedmiotowej sprawie zastosował wymienione wyżej przepisy w brzmieniu obowiązującym przed wymienionymi wyżej zmianami, bowiem były one korzystniejsze dla oskarżonego. Zgodnie bowiem z aktualnie obowiązującą treścią art. 69§1 kk, sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności. W świetle tych przepisów niemożliwe byłoby więc zawieszenie wykonania orzeczonej wobec K. S. (1) kary pozbawienia wolności, bowiem wymiar kary w przedmiotowej sprawie przekracza okres 1 roku.

Funkcję kompensacyjną spełni wobec oskarżonego K. S. (1), orzeczony na podstawie art. 46§1 kk, obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz Zarządu Dróg Powiatowych w O. kwoty 13.548,84 złotych, zaś na rzecz Towarzystwa (...) z/s w W. Biuro (...) w O. kwoty 7000 złotych. Kwota zasądzona na rzecz ubezpieczyciela odpowiada kwocie odszkodowania, jaką wypłacił on pokrzywdzonemu (informacja k. 145-154). Z kolei kwota przyznana Zarządowi Dróg Powiatowych w O. stanowi różnicę łącznej wartości skradzionych barier i kwoty uzyskanej od ubezpieczyciela Towarzystwa (...) z/s w W. Biuro (...) w O. (7000 złotych) oraz wartości odzyskanych przez pokrzywdzonego barierek w ilości 5 sztuk (183,80 X4,3 X5 =3951,70 zł)

Stosownie do treści art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 4 i ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 300 zł oraz pozostałe koszty sądowe w kwocie 1816,03 złotych, na które złożyły się koszty uzyskania opinii biegłych, zryczałtowany koszt doręczenia korespondencji, koszt uzyskania danych o karalności oraz należności przyznane biegłym tytułem zwrotu kosztów podróży.